

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/17135 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 7 mei 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 mei 2007, verzonden op 8 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

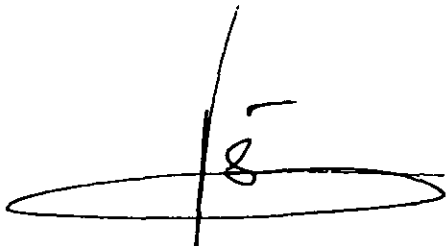
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2007

279

Verzonden: **12 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar character to its right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

• Groningen

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door T. Klaassens
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 00
Vnummer / Zaak / Zaak - 20/04/2007
Datum 20/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Tonnis Klaassens, inspecteur van het regionaal politiekorps Groningen,
belaast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Algerije
Nationaliteit(en) : Algerijnse, Algerijnse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft.
- Onvoldoende middelen van bestaan,

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Groningen
Datum : 20/04/2007

V.nr.

Pagina 1 van 2

Tijd

: 14:15 uur.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
T. Klaassens

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hiertij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

7.04.6m.146

AFSCHRIFT

uitspraak

Zaaknummer: Awb 07/17135

Maton
Advocaten

09 MEI 2007

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast op iemand van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Algerijnse nationaliteit,
V-nummer:

eiser,

gemachtigde: mr. G.J.B.C. Maton, advocaat te 's-Hertogenbosch.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 20 april 2007 aan eiser, die geen rechmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring opgelegd nu de openbare orde zulks vordert (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000).

1.2. Eiser heeft hiertegen op 22 april 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare terechtzitting van de rechtbank van 1 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. M.M. Luik.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet en of deze in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Eiser is op 20 april 2007 aangehouden ter zake een strafbaar feit. Op dezelfde dag is

Zaaknummer: Awb 07/17135

blad 2

eiser overgedragen aan de vreemdelingenpolitie en opgehouden. Na te zijn gehoord, zonder aanwezigheid van zijn advocaat, is aan eiser op 20 april 2007 de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

2.5. Ter zitting heeft eiser aangegeven dat bij zijn aanhouding op 20 april 2007 twee andere vreemdelingen tevens zijn aangehouden ter zake hetzelfde feit, maar zij kregen echter alleen een meldplicht opgelegd, terwijl eiser daarentegen de maatregel van bewaring opgelegd kreeg.

2.6. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig. De rechtbank overweegt in dit verband dat voor zover eiser beoogt een beroep te doen op het gelijkheidsbeginsel, dit beroep dient te falen omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem genoemde personen in een vergelijkbare positie verkeren als eiser.

2.7. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, zich niet aangemeld heeft bij de korpschef, eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. De vrees is derhalve gerechtvaardigd dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.8. Ter zitting heeft eiser gesteld dat hij eerder in bewaring heeft gezeten, welke bewaring is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting. Volgens eiser bestaat er nog steeds even weinig zicht op uitzetting.

2.9. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat er wel zicht op uitzetting bestaat. Het dossier van eiser is overgedragen aan de Dienst Terugkeer en Vertrek, die verantwoordelijk is voor nieuwe feiten en omstandigheden voor de inbewaringstelling van eiser. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat deze dienst voornamelijk enige termijn kan worden gegund om te onderzoeken of er thans zicht is op uitzetting van eiser op afzienbare termijn. Van omstandigheden op grond waarvan thans reeds geoordeeld moet worden dat er geen zicht op uitzetting bestaat, of dat verweerder onvoldoende voortvarend handelt is de rechtbank niet gebleken. De rechtbank acht tevens van belang dat eiser heeft verklaard dat hij niet wil meewerken aan zijn terugkeer.

2.10. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

Zaaknummer: Awb 07/17135

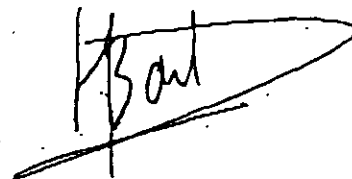
blad 3

3. Bestlissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. H.J. Bastin en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van P.W. Karsowidjojo als griffier op 7 mei 2007.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 8 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

MATON ADVOCATEN

Advocaten
mr. G.J.B.C. Maton
mr. mr. M.T. Kourouhova

Juridisch medewerkers
mr. J.R. Ali
mr. R.J.M. Oordemans
mr. C.E.M. van Veldhuizen
mr. K. van den Dungen

Julianaplein 3
5211 BA 's-Hertogenbosch

Tel. 073-610 06 14
Fax 073-612 53 79

www.matonadvocaten.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2947 B	15 MEI 2007
ZAAKNR. 200703412	
AAN: 13	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hoger beroep vreemdelingen zaken

Postbus 16113

2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: (070) 365 13 80

's-Hertogenbosch, dinsdag 15 mei 2007

Inzake: / MvJ / Raad van State / hoger beroep / vreemdelingenbewaring

Ons kenmerk: 7.05.GM.1803

IND nummer: 9309-23-0102

V nummer:

Uw kenmerk:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestrenge Heer, Vrouwe,

Appellant, de heer , geboren op , van Algerijnse nationaliteit, thans gedetineerd in de penitentiaire inrichting, locatie Tilburg, gemeente Tilburg, en in deze zaak vertegenwoordigd door, en domicilie kiezende bij, zijn gemachtigde mr. G.J.B.C. Maton, advocaat te 's-Hertogenbosch, kantoorhoudende aan het Julianaplein 3 te (5211 BA) 's-Hertogenbosch, die voorts verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd en als zodanig voor hem zal optreden, geeft het navolgende te kennen:

Appellant heeft op 22 april 2007 beroep ingevolge de Vreemdelingenwet 2000 ingesteld bij de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, tegen de eerste toepassing jegens hem van een vrijheidsbenemende maatregel ex artikel 59 VW 2000. In het kader

MATON ADVOCATEN

van deze procedure heeft appellant voorts een schadevergoeding ex artikel 106 VW 2000 gevorderd.

Bij uitspraak van 7 mei 2007, zaaknummer: 07/17135, heeft voornoemde rechtbank dit beroep ongegrond verklaard, welke uitspraak appellant op 8 mei 2007 is toegezonden. Een afschrift van deze uitspraak wordt als productie 1 bijgevoegd.

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep.

Ter onderbouwing van zijn hoger beroep voert appellant de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak:

GELET OP ARTIKEL 85 VAN DE VREEMDELINGENWET 2000

I. EERSTE GRIEF

I.1. Onderdeel van de uitspraak van de rechtbank waarop appellant zich niet kan verenigen

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.6. van zijn uitspraak heeft overwogen. Rechtsoverweging 2.6. luidt als volgt:

"De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig. De rechtbank overweegt in dit verband dat voor zover eiser beoogt een beroep te doen op het gelijkheidsbeginsel, dit beroep dient te falen omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem genoemde personen in een vergelijkbare positie verkeren als eiser."

I.2. Gronden waarop appellant zich niet met het genoemde onderdeel van de uitspraak van de rechtbank kan verenigen

1. Appellant stelt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen en kunnen overwegen dat

MATON

ADVOCATEN

de jegens hem toegepaste maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 rechtmatig is geschied, en zal dat als volgt aantonen.

2. De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft appellant op 20 april 2007 in bewaring gesteld. Een afschrift van dit besluit wordt als **productie 2** overgelegd.

3. De bevoegdheid tot het toepassen van de maatregel van bewaring wordt gegrond op artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000.

4. Op 20 april 2007 luidde artikel 59, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 als volgt:

"Indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert kan, met het oog op de uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die:

- a. geen rechtmatig verblijf heeft;*
- b. die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h."*

5. In artikel 1, aanhef en onder i., van de Vreemdelingenwet 2000 wordt het begrip Onze Minister gedefinieerd.

6. Op 20 april 2007 luidde artikel 1, aanhef en onder i., van de Vreemdelingenwet 2000 als volgt:

"Onze Minister: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie"

7. Uit de Vreemdelingenwet 2000 blijkt derhalve dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie uitsluitend bevoegd is tot toepassing van de maatregel van bewaring.

8. Appellant stelt echter dat in ieder geval vanaf 22 februari 2007, zijnde de datum van beëdiging van het kabinet Balkenende IV, geen minister zonder portefeuille, belast met aangelegenheden betreffende Vreemdelingenzaken en Integratie, is benoemd. Een afschrift van het eindverslag van de kabinetsformatie 2006-2007, opgesteld door formateur Balkenende, wordt als **productie 3** overgelegd.

MATON ADVOCATEN

9. Nu de Vreemdelingenwet 2000, meer in het bijzonder artikel 1 en 59 van die wet, de bevoegdheid tot inbewaringstelling van niet rechtmatig verblijvende vreemdelingen uitsluitend aan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie toekent, en thans geen bestuursorgaan (c.q. bewindspersoon) met deze benaming in het kabinet is benoemd, moet er op voorshands worden uitgegaan van het feit dat momenteel, en in ieder geval op 20 april 2007, geen enkel bestuursorgaan bevoegd was en is om de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 toe te passen.

10. Dit klemt te meer nu de formele wetgever (nog steeds) heeft verzuimd om ter zake van deze omissie door middel van reparatiewetgeving te voorzien, kan en mag dit verzuim niet aan appellant worden tegengeworpen.

11. Het legaliteitsbeginsel verzet zich ertegen om andere bestuursorganen bevoegd te achten tot toepassing van de maatregel van bewaring ex artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000.

12. Nu de maatregel van bewaring jegens appellant op 20 april 2007 door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie is toegepast, en op 20 april 2007 geen bestuursorgaan (c.q. bewindspersoon), zijnde een minister zonder portefeuille, belast met aangelegenheden betreffende Vreemdelingenzaken en Integratie, in het huidige kabinet Balkenende IV is benoemd, heeft dit tot gevolg dat de maatregel van bewaring onbevoegd is gegeven, en derhalve onrechtmatig is te achten.

13. Subsidiair wijst appellant voorts op artikel 46, tweede lid, van de Grondwet, waarin het volgende is bepaald:

"Een staatssecretaris treedt in de gevallen waarin de minister het nodig acht en met inachtneming van diens aanwijzingen, in zijn plaats als minister op. De staatssecretaris is uit dien hoofde verantwoordelijk, onverminderd de verantwoordelijkheid van de minister."

14. In het huidige kabinet Balkenende IV is geen bestuursorgaan (c.q. bewindspersoon) als minister zonder portefeuille, belast met aangelegenheden betreffende Vreemdelingenzaken en Integratie is benoemd. Derhalve kan niet worden vastgesteld of, en zo ja, op welke wijze

MATON ADVOCATEN

de taakverdeling tussen de huidige Staatssecretaris van Justitie, en de volgens de Vreemdelingenwet 2000 bevoegde bestuursorgaan (c.q. bewindspersoon), namelijk de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, tot stand is gekomen, en in dat geval in zijn plaats als minister kan optreden.

15. Appellant stelt derhalve uitdrukkelijk dat artikel 46, tweede lid, van de Grondwet eraan in de weg staat om de huidige Staatssecretaris van Justitie, als bevoegde bestuursorgaan in de zin van artikel 1 en 59 van de Vreemdelingenwet 2000 te kunnen aanmerken.

16. Steun voor zijn opvatting meent appellant a contrario te kunnen afleiden uit de uitspraak van de belastingkamer van de Hoge Raad van 3 juni 1981, BNB 1981, 199, en uit de uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 18 december 2002, AB 2003, 109.

17. Nu de Staatssecretaris van Justitie ter zake van de uitvoering van de Vreemdelingenwet 2000 uitsluitend in de plaats van de bevoegde Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie kan optreden, en deze minister niet in het huidige kabinet Balkenende IV is benoemd, is de Staatssecretaris van Justitie niet bevoegd tot uitoefening van enige bevoegdheden genoemd in de Vreemdelingenwet 2000.

18. Enige – door de Staatssecretaris van Justitie – genomen beslissingen op grond van de Vreemdelingenwet 2000 is derhalve te alle tijde onrechtmatig.

19. Appellant beroept zich voorts op artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f., van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

20. Krachtens artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f., van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, *mag niemand van zijn vrijheid worden ontnomen, behalve in het geval van in het geval van rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon teneinde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, of van een persoon waartegen een uitwijzings- of*

MATON

A D V O C A T E N

uitleveringsprocedure hangende is, en voorts overeenkomstig een wettelijk voorgeschreven procedure is verricht.

21. Appellant stelt dat de vrijheidsbenemende maatregel van bewaring op 20 april 2007 niet overeenkomstig de wettelijke voorgeschreven procedure is verricht, aangezien artikel 59, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 in verbinding met artikel 1, aanhef en onder i., van die wet, uitsluitend de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bevoegd acht tot het toepassen van de maatregel van bewaring.

22. Appellant stelt voorts dat uit artikel 46, tweede lid, van de Grondwet, uit de uitspraak van de belastingkamer van de Hoge Raad van 3 juni 1981, BNB-1981, 199, en uit de uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 18 december 2002, AB 2003, 109, blijkt dat als er al sprake is van een bevoegd in de plaats treden van de minister door een staatssecretaris, in casu de Staatssecretaris van Justitie, deze in-de-plaats-treding krachtens een taakverdeling is geschied tussen een bevoegde minister en diens staatssecretaris.

23. Nu in het kabinet Balkenende IV geen minister zonder portefeuille, belast met aangelegenheden betreffende Vreemdelingenzaken en Integratie, is benoemd, kan er nimmer een rechtmatige taakverdeling in de zin van artikel 46, tweede lid, van de Grondwet, tot stand zijn gekomen, waardoor de uitoefening van enige bevoegdheden uit de Vreemdelingenwet 2000 door de Staatssecretaris van Justitie om deze reden al onrechtmatig is te achten.

24. Appellant stelt dat het besluit van 20 april 2007 inhoudende de toepassing van de maatregel van bewaring jegens hem in strijd met artikel 5 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden moet worden geacht.

MATON ADVOCATEN

II. TWEEDE GRIEF

Onderdeel van de uitspraak van de rechtbank waarop appellant zich niet kan verenigen

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.6. van zijn uitspraak heeft overwogen. Rechtsoverweging 2.6. luidt als volgt:

"De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig. De rechtbank overweegt in dit verband dat voor zover eiser beoogt een beroep te doen op het gelijkheidsbeginsel, dit beroep dient te falen omdat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem genoemde personen in een vergelijkbare positie verkeren als eiser."

Gronden waarop appellant zich niet met het genoemde onderdeel van de uitspraak van de rechtbank kan verenigen

25. De rechtbank heeft ten onrechte het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel verworpen.

26. Appellant stelt dat zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel moet worden uitgelegd als een expliciet, in ieder geval impliciet, beroep op artikel 1 van de Grondwet.

27. Artikel 1 van de Grondwet luidt als volgt:

"Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan."

28. Appellant stelt, en de rechtbank heeft in rechtsoverweging 2.5. van zijn uitspraak vastgesteld dat:

"Ter zitting heeft eiser aangegeven dat bij zijn aanhouding op 20 april 2007 twee andere vreemdelingen tevens zijn aangehouden ter zake hetzelfde feit, maar zij kregen echter alleen

MATON ADVOCATEN

een meldplicht opgelegd, terwijl eiser daarentegen de maatregel van bewaring opgelegd kreeg."

29. De rechtbank heeft blijkens zijn overweging in rechtsoverweging 2.6. het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel afgewezen op grond van het feit dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat de door hem genoemde personen in een vergelijkbare positie verkeren als appellant.

30. Appellant erkent allereerst dat hij – in principe – de bewijs(voerings)last draagt omtrent de juistheid van door hem aangevoerde stellingen.

31. Appellant stelt echter dat in bepaalde omstandigheden, met name in gevallen waarin het voor de steller onmogelijk is om bepaalde fysieke documenten te overleggen, met zich mee kan brengen dat de rechter vervolgens de partij voor wie zulks niet geldt, althans voor wie zulks het minst bezwaarlijk is, kan belasten tot het aandragen van de door appellant gewenste documenten. In casu gaat het om het procesdossier van de twee vreemdelingen voor wie slechts een meldplicht geldt.

32. Nu de bevoegdheid tot het opleggen van een verplichting tot periodieke aanmelding ingevolge artikel 54 van de Vreemdelingenwet 2000 bij Onze Minister ligt, en – door appellant uitdrukkelijk betwist – de bevoegdheid kennelijk thans bij de Staatssecretaris van Justitie ligt, had de rechter verweerder kunnen, en moeten opdragen tot aanleveren van het procesdossier van de beide vreemdelingen, teneinde te kunnen vaststellen of er sprake is van vergelijkbare gevallen.

33. Het is voor de Staatssecretaris van Justitie het minst bezwaarlijk aangezien zij ambtshalve over beide procesdossier van de beide vreemdelingen beschikt. Zonder kennis van het procesdossier is het immers niet mogelijk om een besluit ex artikel 54 van de Vreemdelingenwet 2000 te nemen.

MATON ADVOCATEN

III. DERDE GRIEF

Onderdeel van de uitspraak van de rechtbank waarop appellant zich niet kan verenigen

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.6. van zijn uitspraak heeft overwogen. Rechtsoverweging 2.6. luidt als volgt:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, zich niet aangemeld heeft bij de korpschef, eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. De vrees is derhalve gerechtvaardigd dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken."

Gronden waarop appellant zich niet met het genoemde onderdeel van de uitspraak van de rechtbank kan verenigen

34. Appellant stelt dat hij uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven Nederland te willen verlaten, en hiertoe voor hem ook de gelegenheid bestaat.

35. Appellant heeft tijdens zijn verhoor ex artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 juncto artikel 5.2 van het Vreemdelingenbesluit 2000 het volgende verklaard:

"Ik heb Nederland zo'n 4 maanden geleden verlaten nadat ik uit vreemdelingenbewaring kwam. Ik ben nu sinds eergisteren weer in Nederland. Ik heb mij niet gemeld. Ik beschik over geen enkel document. Ik kan mijn identiteit en nationaliteit niet aantonen. Ik heb ook geen vaste woon- en of verblijfplaats in Nederland. Ik woon in gelegen bij Antwerpen.

(...)

Ik wil niet meewerken aan mijn terugkeer naar mijn land van herkomst te weten Algerije. In

MATON ADVOCATEN

Algerije heb ik geen familie meer en ik vind daar niets."

36. Een afschrift van het proces-verbaal van verhoor van 20 april 2007 wordt als **productie 4** overgelegd.

37. Volgens appellant staat derhalve vast dat hij een vaste woon- en verblijfplaats heeft in België, alwaar zijn zus woont.

38. Appellant stelt dat het voor hem ook feitelijk mogelijk is om zo spoedig mogelijk terug te keren naar zijn woon- en verblijfplaats in België.

39. Appellant doet derhalve uitdrukkelijk een beroep op artikel 59, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000.

40. Krachtens artikel 59, derde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 blijft de bewaring van een vreemdeling achterwege indien en wordt beëindigd zodra hij te kennen geeft Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat.

41. Zodoende stelt appellant zich op het standpunt dat de bewaring zo spoedig mogelijk moet worden beëindigd.

42. Ten overvloede merkt appellant op dat hij niet wenst mee te werken aan zijn terugkeer naar Algerije, omdat hij daar geen familieleden heeft, en hij wel wenst mee te werken aan zijn terugkeer naar België, omdat hij feitelijk bij zijn zus kan en ook mag wonen.

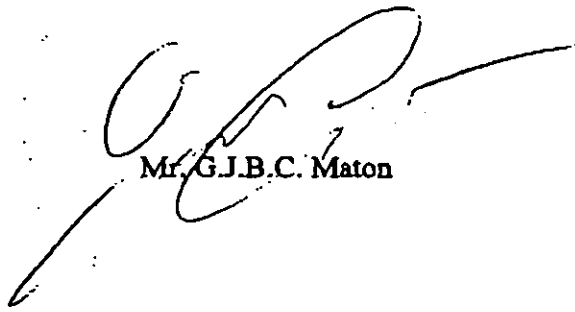
MATON ADVOCATEN

REDENEN WAAROM

appellant Uw Afdeling eerbiedig verzoekt om:

- a. zijn hoger beroep gegrond te verklaren;
- b. de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 7 mei 2007, zaaknummer: 07/17135, te vernietigen;
- c. de jegens appellant toegepaste maatregel van bewaring onrechtmatig te verklaren;
- d. de tenuitvoerlegging van de toegepaste maatregel van bewaring te beëindigen;
- e. ten bate van appellant een schadevergoeding ex artikel 106 VW 2006 toe te kennen;
- f. verweerder in de kosten van de procedure te veroordelen.

Gemachtigde,

Mr. G.J.B.C. Maton